

ת"פ 55640/07 - מדינת ישראל נגד אליהו שיטרית

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 18-07-55640 מדינת ישראל נ' שיטרית
בפני כבוד השופטת אדנקו סבחת- חיימוביץ

בעניין: מדינת ישראל
המאשימה
נגד
אליהו שיטרית
הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה מתמחה מור יעבץ
ב"כ הנואם עוז איתי שוחט
הנאשם בעצמו

הכרעת דין

מציאות המשפט אני מודיעה על זיכוי של הנואם.

כתב האישום

1. כנגד הנואם הוגש כתב אישום המיחס לו עבירה של העלבת עובד ציבור, עבירה לפי סעיף 288 לחוק העונשין תשל"ז - 1977 (להלן: "החוק").

במועד הרלוונטי לכתב האישום, שימוש ולרי וולפובסקי (להלן: "ולרי") כפקח אגף איכות הסביבה בעיריית רחובות, ביום 17.11.71, טיל הנואם עם שני כלבים כאשר אחד מהם עשה את צרכיו ברחוב והנאשם לא אסף זאת. ולרי פנה לנואם, וביקש ממנו להזדהות אך זה סירב. מיד, ובสมוך אסף הנואם את צואת הכלב בשקיית ונופף בה

בקרבת פניו של ולרי תוך שהוא אומר לו "**אתה יותר גרווע מחרא, אתה חרא, אתה רשע**" וזרק את השקיית הצידה. בהמשך, הגיע למקום עדי מחפוד (להלן: "**עדוי**"), סגן מנהל פיקוח איות הסביבה בעיריית רחובות וביקש מהנאשם להזדהות. הנאשם בתגובה אמר לעדי, "**אתם חארות, אתם מזדיינים, אתם עיריה מושחתת, פיקוח מושחתת, משטרת מושחתת**", הרים שקיית צואת כלב וקידב אותה לפניו של עדוי עד שזו נגעה בו. הנאשם אמר לפוקחים "**אתם חארות יותר מהחרא שבשקיית**".

בהמשך, הגיעו למקום השוטרת יהודית רדא וביקשה מהנאשם להזדהות, הוא סירב תוך שהוא אומר לה, כי הוא גור בשמיים. בהמשך, הגיעו למקום פוקח של הפיקוח הווטרינרי וזיהה את הנאשם באמצעות הציפ' שלו הכלב ונרשם לחובתו דוח בסך 470 ₪. נכון כל האמור נכון, כי הנאשם העלה עובדי ציבור בתנומות, במילימ ובמעשים בעת שהם מלאים את תפקידם.

המענה לכתב האישום

. 2. הנאשם טוען, כי אסף את צואת הכלב. הפוקח סבר בטעות שהנאשם לא עשה כן ורצה לרשום לחובתו דוח. הנאשם הראה לפוקח את השקיית אך לא קידב אותה לפניו של מי מהם. הנאשם הכחיש, כי העלה מי מהפוקחים והוסיף, שהדברים לא עולמים כדי עבירה.

דין והכרעה

העדויות בתיק

. 3. אין מחלוקת, כי הנאשם סירב להזדהות לביקשת הפוקח ולרי וכן הגיעו הפוקחים עדי ושלמה ללוש (להלן: "**ללוש**") מהשירות העירוני ונוכח עמידת הנאשם בסירובו הגיעו למקום גם השוטרת יהודית רדא (להלן: "**רדא**"). הנאשם זזה על ידי הפיקוח הווטרינרי, לאחר קריית הציפ' של כלבו.

. 4. אין מחלוקת, כי הפוקחים עדי ולוש צילמו כל אחד מהם שני סרטונים ואלה נמסרו לשוטרת גולדי ברוד, שערכה דוח צפיה, אך בפועל יש בתיק רק סרטון אחד תיקון והיתר לא ניתנים לצפיה.

. 5. **גולדי ברוד** מסרה בעדottaה בפני, כי צפתה בכל הסרטונים וערכה דוח צפיה (ת/3). היא קיבלה 2 סרטונים מהעדי ללוש במסגרת עדותו ושני סרטונים מפוקח נסף (עדוי). לכוארה ללוש העביר לה את הסרטונים ביום 27.12.18 ולא ברווח מה עשתה איתם, יתכן ששומרה אותם בטלפון הננייה שלה. במצר מיום 28.2.18 היא ציינה שקיבלה ארבעה סרטונים שני העדים (נ/1).

בהתאם לדוח הצעיה מיום 28.2.18 (ת/3) העודה צפתה בארבעה קבצים שונים ואין כל אזכור בהם לכך שהנאשם הצמיד שקיית צואה לפניו של מי מהפקחים, כפי שנטען בכתב האישום. בקובץ המסתויים בספרות 312 נרשם על ידי העודה "החשוד נראה צועד עם 2 כלבים עם רצועות. מחזיק בידו שקיית, אומר "אתם חראות יותר מהחרא שבסקיית"". העודה אישרה, כי לא צינה מה המרחק בין הנאשם לפекח. לו הייתה רואה למי מהסרטונים שהנאשם מצמיד שקיית צואה לפניו של מי מהפקחים, הרי שהיא רשמה זאת.

6. אין מחלוקת שרק הקובץ המסתויים בספרות 27, שאינו מתעד את האירוע עם ולרי וудי, ניתן לצפיה, וכי יש תקללה לגבי יתר הקבצים.

7. **ולרי וולפובקי**, פקח איות הסביבה בעירית רחובות, מסר בעדותו בפניו על נסיבות רישום הדוח:

"באוטו יומם, בשכונת רחובות החדשה, יש המונן אנשים שמתلونנים על צואת כלבים. באתי לשם מוקדם באותו יום ועשיתי שם מארב והסתכלתי על אנשים שהסתובבו עם כלבים לבודק מי מריםומי לא. הייתה בקשר עין עם האדון שושב פה מצד ימין (מצבע על הנאשם), הוא שחרר את הכלב הגדל שהיה שם, שעשה את צרכיו" (עמ' 20 שורות 29-26).

לדבריו, הוא נתן לנאשם חמיש דקנות להרים את הצואה אך זה קרא לכלב והמשיך להתרחק מהמקום. בשלב זה בעדות הנאשם צעק על העד "שקרן" תוך שהוא דופק עם ידו על השולחן.

הוא ניגש לנאשם, הזדהה וביקש ממנו להרים את הצואה, אך זה סירב. הנאשם אף סירב להזדהות ואומרו שהוא גור בשמיים. העד הבahir לנאשם שאם לא יזדהה הוא יזמין את השיטור. הנאשם לקח שקיית צואה ואמר לעד שהוא חרר ונופף לו מול הפנים, ממש קרוב לפניו וזרק אותה על הבטונדה. העד מסר שהוא נעלב מאוד מהמעשה והתקשר לעדי שיזמין שיטור. הגיעו למקום עדי וללוש בזמן שעדי הולך אחר הנאשם. בהגיעם לכפרبيلו הכלב הגדל שוב עשה את צרכיו, הנאשם אסף את הצואה, לקח את השקיית ונופף לעדי לפנים כשהוא עומד במרחך גדול מהמרחך בו עמד מול העד. אין לעד הסבר מדוע ללוש אמר בהודעתו במשפטה שהשקיית נגעה בפניו של עדי. הנאשם קילל אותו, אך לא זכר שהנאשם אמר לעדי שהם חראות בעת שנופף בשקיית. עדי וללוש עמדו יחד בעוד העד היה במרחך 5-6 מטרים מהם.

בהמשך הגיעו שוטר ופקח וגם בפני השוטרת הנאשם סירב להזדהות. לאחר מכן הגיעו למקום פקח מהפקידון הווטרינרי שבעזרת קורא צ'יפים זיהה את הנאשם, נרשם לו דוח והעד הלך עם עדי להגיש תלונה במשפטה.

לדברי העד, בעת האירוע היה בתפקידו כשןה. מדובר באירוע חריג, בו הנאשם שם לו צואה מול הפנים, שבבקבוקתו הוא התקשה לשון מספר לילות.

لدוח שנרשם לחובת הנאשם (ת/5) צורפה תמונה של הכלב. לדברי העד, במחשב יש לו עוד תמונות, גם של הצואה לפני שהנאשם אסף ותמונות שצולמו בזמן ביצוע העבירה, לרבות צילום השקיית בעת שהנאשם התקרב אליו, אך אלה לא הוגשו.

העד הכחיש את טענת הנאשם, כי זה אסף את הוצאה וטען שהוא סירב לעשות כן בטענה שמדובר בשטח פתוח.

בהערות ב- ת/5 נרשם על ידי העד שהנאשם "קילל וגידף", אך לא ציין שזה נופף בשקט. העד הסביר שלא צין פרט זה מאחר שידע שבכונתו להגיש תלונה במשטרה. אין בידי לקבל הסבר זה של העד. כל האמור בכתב האישום עניינו קללות, גידופים וקרוב השקיית פניהם של העד ושל עדי. משבחר העד לציין בהערות על גבי הדוח את העובדה שהנאשם קילל וגידף מצופה ממנו להוסיף שזה גם נופף עם השקית קרוב לפניהם של הפקחים.

העד עמד על כך שלא היה רושם דוח לנאים אם זה היה מרים את הוצאה והנאשם עשה כן רק לאחר שהעד פנה אליו וזה נופף בשקט מול פניו.

כאשר הוטח בעד, כי לשוטרת רדא שהגיעה למקום (ת/6) לא מסר שהנאשם נופף עם השקית מול פניו הוא טען שהמלילים "**הפונה את השקית הוצאה לעבר הפקחים**" זהות לעודתו שהנאשם נופף בשקט מול פניו. גם אמרה זו אין בידי לקבל. להפנות השקית הוצאה לעבר הפקחים, היא אמרה כללית ושונה מאוד מהאמירה, כי הנאשם הצמיד או נופף בשקט מול פניו של העד. העובדה שהדברים לא נרשמו לא בדוח שנרשם לחובת הנאשם, בעת ביצוע העבירה, לא נמסרו לשוטרת שנקרה למקום מיד לאחר ביצוע העבירה, לא לעדי שנקרה לסיע לו ולא נראה בדוח הצפיה של החוקרת ברוד, מלבדים שאין לקבל גרסת העד, כי הנאשם נופף עם השקית מול פניו.

8. מ- ת/7 דז"פ של ולרי מיום 7.11.17 עלה שהנאשם נמנע מאישוף צואת הכלב אך לא נטען שהוא עזב את המקום, כפי שהעיד בפניו.

הנאשם סירב להזדהות, קילל וגידף וכן הוא הזמין את עדי. בinternים הנאשם אסף את הוצאה ואמר לו שהוא חרר והוא יותר גרווע מהחרא של הכלבים שלו. הנאשם הילך מהמקום ולרוי בעקבותיו. בהמשך הכלב עשה את צרכיו, הנאשם אסף בשקט **"ובא לעדי מחפוד עם השקית לפנים והתחליל לצעקן שכולנו בני זונות וזונות"**.

בגרסה זו של ולרי, אין כל אזכור לקרוב השקית לפניו שלו ואין לשלול את גרסת הנאשם, כי הרימ את השקית לעבר עדי כדי להראות שאסף את הוצאה. זאת נוספת על הקשיים שפורטו לעיל ביחס לעודתו של ולרי.

9. **עדי מחפוד**, סגן מנהל פיקוח איכות הסביבה מסר שהגיע למקום לנוכח דיווח של ולרי אודות אדם שמספר להזדהות ומקהל. הוא הגיע למקום וראה שלרוי רודף אחרי הנאשם שקייל מושחתים, חראות, מזדיינים וכו'.

הנוהל הוא שם יש בעיה קוראים לעד, ואז לפיקוח העירוני ואחר כך למשטרה. הנאשם סירב להזדהות, קילל והמשיך לילכת. העד הציג תעודה מזהה וביקש ממנו להזדהות אך הנאשם עמד על סירובו. לדבריו, הנאשם **"לקח את השקית חררא של הכלב דחף לי את זה לפרטן וՃף לי לפנים ממש נגע بي"** (עמ' 35 שורה 17). העד הוסיף, כי הנאשם **"לקח את השקית חררא ודחף לי לפנים ממש נגע בי"** (עמ' 35 שורה 22). בהמשך העד **"אני אומר השקית נגעה بي"**. אמונם לא דחף לי בפנים אלא שם לי ממש פה שההשקית נגעה לי באפ (מדגים)" (עמ' 36 שורות 23-22). העד חזר והדגים, כי השקית הוצמדה לפניו (עמ' 40 שורה 23).

כאשר העד הגיע למקום הנאשם החזיק בשקיית צואה. בעת שהנאשם הצמיד לו את השקית לפנים נכח ולרי במקומם, ולא זכור לו אם גם ללווש היה שם.

לדברי העד, הוא הרגיש איום ונורא בעקבות מעשיו של הנאשם. הוא צילם חלק מהסרטונים וחלק צולמו על ידי ללווש ואלה הועברו למשטרה. לדבריו, ניתן לראות בצילומים שהנאשם הולך, מסרב להזדהות ומדי פעם מגדף. הם הלוכו אחרי הנאשם קרוב לקילומטר כדי לקבל ממנו את פרטיו.

העד מסר, כי במסגרת תפקיד הפיקוח לא מבוצע מארב. פקחים מסתובבים ברחובות באופן גלוי כדי לחפש מפגעים, אך שלל אפשרות לבצע מארב לתושב (עמ' 36 שורות 18-17). כאשר נשאל על ידי ב"כ הנאשם ביחס למארב שביצע ולרי התהמק ממtan התיחסות באומרו שאין יודע מה עשה ולרי, מבלי להבהיר כיצד הדבר מתישב עם הנהול עליו דיבר ולפיו הפקחים מבצעים אכיפה גלויה ולא בדרך של מארב.

ולרי לא סיפר לו שהנאשם הנייף השקית גם לעבר פניו. על גרסת ולרי לפיה השקית לא נגעה בפנוי של העד השיב שולרי כנראה לא ראה את הדברים, כי עמד מרחק של 5-10 מטרים ממנו.

אין בידי לקבל הסבירי העד, כי החקירה ברוד לא ראתה הסרטונים מגע של השקית עם פניו בגלל שמדובר באירוע מתגלל. אין באמירה זו להסביר את הפער, בין אירוע שלטעת העד תועד בצלום לבין כך שהחקירה שצפתה באותו תיעוד לא אישרה זאת בדוח הcpf או בעדottaה בפני.

הוtopic בעד, כי בשיחה שלו למועד 100 הוא לא ציין שהנאשם הצמיד לו השקית צואה לפניו, והעד השיב שהניח שזה לא פרט שחשוב למוסרו באותו שלב. רק לאחר מכן כשנדרש לפרט את השתלשלות האירוע הוא מסר על כך. הוטח בו, כי גם לשוטרת רדא שהגיעה למקום לא מסר על כך והשיב שלשם כך ניגש לתמונה להגish תלונה. כפי שציינתי לעיל ביחס לעדותו של ולרי, אין בידי לקבל הסבירי אלה. עדותם של העד עולה תמונה של תקיפה, במסגרתה הוצמדה השקית צואה לפניו, אין בידי לקבל הסבירי שהדבר לא מצוי ביטוי לא בשיחה למועד 100 ולא בשיחה עם השוטרת רדא שהגיעה למקום. וכך יש להוסיף את הפער בין עדותו של העד לעדותו של ולרי, שעמד על כך שההשקית לא הוצמדה לפניו של העד ואף הייתה פחות קרובה מהאופן שבו הנאשם קירב את השקית לפניו של ולרי.

העד הסביר, כי הוא סופג עלבונות, קללות וגידופים במסגרת עבודתו ואני נהג להגיש תלונה על כל אירוע אלא רק בגין אירועים קשים.

10. עדי מסר שהוא תיעוד את הדברים באמצעות הטלפון הנייד שלו. לא ברור מדוע לא הייתה פניה לעד זה גם לחש למסור את הצלומים בשנית, בהינתן התקלה שהתגלתה הסרטונים שנמסרו למשטרה. הימנעות המאשימה מאישוף הסרטונים מהudyים רוצצת לפתחה ויש בה לחזק את גרסת הנאשם. כך גם את העדרם של התמונות שצילם ולרי באירוע יש לזכור לחובת המאשימה.

11. **שלמה ללוֹש** מסר בעדותו בפניו, כי בעת האירוע שמש כפקח איות הסביבה והגיע למקום לביקשת ולרי לסייע בשל סירוב הנאשם להזדהות. הנאשם עמד על סירובו להזדהות "דיבר לא יפה לפקחים הרים שקיית צואה והצמיד לעדי כמעט עד הסוף" (עמ' 42 שורות 23-22).

לאחר רענון זכרון העד הוסיף שהשكيות "לא נגע בפנים, זה היה קרוב לפנים שלו, ליד הפנים, לא נגע בו עם השקיית... עוד שנייה זה נגע בפנים שלו" (עמ' 43 שורות 19-20). לדבריו, "זה היה צמוד אליו עוד שנייה נגע לו בפנים. זה היה עוד שנייה נגעה בפנים. אם עדי לא היה מזיז את הפנים שלו זה היה בתוך הפנים שלו" (עמ' 43 שורה 22-23 וכן שורות 25-24).

בנסיבות אלה, ב"כ הצדדים הסכימו, כי במשפטה מסר העד "זה נגע בעדי? צמוד לפנים שלו, זה ממש נגע בו" (עמ' 44 שורה 15-16).

בחקירותו הנגדית אישר העד שלו היה מגע בין השקיית לפניו של עדי הוא היה אומר שהנאשם "שם לו על הפנים" את השקיית ולא היה משתמש במילים "צמוד לפנים שלו", וכי התכוון שהנאשם נצמד ממש קרוב אך לא נגע לעדי בפנים עם השקיית (עמ' 44 שורות 1-4). בעדותו במשפטה חזר שוב ושוב שהשקיית הוצאה לפניו של עדי אך לא נגעה בהם. העד לא שולל שחסירה המילה "לא" במשפט "זה ממש נגע בו" שנרשם מפיו במשפטה, אך שהתכוון לשולל נגעה בפנים ולא כפי שנרשם. מדובר بعد שאין לו עניין לסיעו לנאים, אך יש בעדותו לסתור את עדותו של עדי, כי השקיית נגעה בפנים. עדות זו מתיישבת עם עדותו של ولרי, כי לא היה מגע בין השקיית לפניו של עדי.

העד מסר שצילם את הסרטונים בטלפון הנייד שלו, אך אלה נמחקו. הוא ידע שהוא מגע לאירוע שהנאשם לא מוכן להזדהות ולכן צילם את האירוע.

12. הנואם, בן 63, מסר שמעט אחורי אירוע בתיק אחר הוא החל לקבל טיפול באשפוז يوم למשך 8 חודשים, אך שמצביו מאז אינם טוב.

ביתו נמצא 200 מטרים מהמקום בו טיל עם הכלב. הוא יצא בחופזה מהבית, ללא הטלפון הנייד ומשקפיו, כי הכלב נדנד לו. הוא הבין בולרי בין השיחים שפוף, מדגן משיח לשיח ומחזיק משהו ביד. הוא נזכר במקרה של משיחו שסובל מאפליפסיה שהתנתקה אך ורק ניגש אליו כדי לעזור לו. עוד לפני שפתח בשיחה עם ולרי, האחרון אמר לו שהוא מקבל דוח, כי לא אסף את צואת הכלב. הנאשם אסף את הצואה אך ולרי טען שהוא לא הרים את הצואה מיד ולאחר מכן יוכוח. הוא פוטר שנתיים לפני המקרה, לא נער במדינה וח' מחסכנותיו ולכן כעס מאוד על כך שהוא צריך להוציא 500 ₪, שהם האוכל של ילדיו המתבגרים. הוא עמד על כך שהרים את הצואה מיד ולאחר מכן על החלטת ולרי לרשום את הדוח. הוא ניסה לדבר לב ולהיגיון של ולרי ואז פלט משהו כמו "אתה ממש חרא" שכוכנותו הייתה שההתנהלות שלו לא בסדר, כמו בביטוי "אתה עושה עבודה חרוא". הפקח התעקש שהנאשם יציג תעודת זהות. הוא הרים את השקיית כדי להראות לו ולרי שהוא כן הרים את הצואה והדגים הרמת יד והושטתהקדימה במרקח של חצי מטר מולרי.

הנאשם הודה בויכוח עם ולרי, ובכך שאמր לו שהוא חרא מאחר שהוא גוזל ממנו 500 ₪. ולרי השיב שהחזרה אצל הנאשם וזה ענה לו שהוא מעדייף את החרא של הכלב. הוא המשיך לכת ולרי בעקבותיו. הוא הניח את השקיית ליד עמוד תאורה כדי שיוכל לחזור ולצלם אותה לאחר מכן. בהמשך הגיעו עוד פקחים.

לטענתו, ולרי ביקש ממנו להציג תעודה זהה ולא את מספר תעודה זהה. הודה שכאשר נשאל לכתובות מגורי הוא ענה לו בשםים.

הוא שאל את עדיו מה המשמעות של "מיד" לגבי איסוף צואת כלב וזה ענה לו מיד בסיום הטלת הצואה על יدي הכלב. בעודם משוחחים, פקח אחר הפנה את תשומת ליבו שגם הכלב השני עשה את צרכיו והנאם מיד ניגש והרים את הצואה כדי שלא יגידו שוב שלא עשה זאת מיד. הוא הראה שוב שאסף את הצואה והדגים שהרים והציג את השקית כשהוא עומד במרחך של מטר וחצי בערך מעדי. איש לא טען בפניו שהוא שם את השקית בפניו של עדיו.

הנאשם הודה שדבר על שחיתות באופן כללי, בגלל שהזעיקו עוד כוחות ולטוכח העקבנות שלהם שהוא ברור לו שבסוף יגררו אותו לבית משפט.

הוא אמר את המילים "זו שחיתות לשם", "משטר רע" "הרשעות לשם", אך לא קיליל אף אחד באופן אישי. הנאם הכחיש שאמר "אתם מזדיינים". המילה "חררא" זה ביטוי ולא אמרום להיעלב מכך.

אישר שאמր לשוטרת רדא שאין לו תעודה מזהה, וכי הוא גיר בשמיים, לנוכח תחשותו שעושים לו עוול. יכול להיות שהזהוי היה באמצעות הפיקוח הווטרינרי, אך זכור לו שבשלב מסוים הוא נתן לשוטרת כתובת או מספר תעודה זהות.

לדברי הנאם, קנס בסך 500 ₪ באותו יום זה היה כמו להפיל עליו בניין. הוא הודה שהוא נסער באירוע גם בגלל הקנס וגם בגלל העניין העיקרי. הוא לא אסף מיד את הצואה, כי הוא התקרב לוLERİ כדי לראות למה הוא מתחבא בשיחים. מיד-CSHA השב את תשומת ליבו שהכלב עשה את צרכיו והוא הרים זאת.

לדבריו, בעת שהוא נסער הוא מתקשה לזכור ولكن לא מסר את מספר תעודה זהות שלו. מאחר שהוא נסער התנהלותו הייתה חריגה יותר, אולי לא היה מרים את היד גבוהה כפי שעשה. הוא חושב שזה קשור למצבו הנפשי וambil בדיעבד שבהינתן הסיטואציה המורכבת גם הוא לא התנהל כנדרש.

.13

הנאשם

מסר בחקירהו במשטרה (ת/1), כי **הרימ את הצואה בתוך "גג 20 שניות או חצי דקה"** (שורה 9). גרסת הנאם בפניו דומה לגרסה שנמסרה במשטרה, כך שגם הייתה עקבית, גם בחלקים בהם היא פועלת לרעתו.

הנאשם בחקירהו במשטרה סיפר, כי ולרי הסתתר והדבר היה חשוד בעיניו והוא ניגש לראות במה הדברים אמרו. ולרי אישר, כי אכן ביצע מארב ולא דובר באכיפה גלויה.

בහינתן עדות ולרי, כי ארבע לתושבים ועדותם של הנאם, כי חשש לשלומו של ולרי, שהתחבא בין השיחים, וניגש אליו לשאול לשלומו, לא ניתן לשולול את גרסת הנאם, כי לא הבחין בכך שהכלב עשה את צרכיו, אך לאחר שולרי השב את תשומת ליבו, הוא אסף את הצואה, כעולה מהראיות.

.14

בדו"פ של

השופרת רדה (ת/6) נרשמו הדברים מפי "הפקחים" ללא ציון מי מהם מסר את הדברים. הפקחים מסרו לשופרת, כי **הנאשם אסף את הצואה בשקיות וופנה אותם לעבר הפקחים והחל לעשות סיבובים לפקחים**, כך שאיש מהם לא טען שמדובר ב מגע או בסמוך לפניו של מי מהם.

.15

הפקח ולרי

מסר, כי צילם תמונות נוספות יש בהן לחזק את גרסתו לגבי אי איסוף צואת הכלב על ידי הנאשם, אך אלה כלל לא מצויים בתיק החקירה ולא הוגשנו. מדובר במקרה חקירה והעדר ראיות אלה יש בו לפגום בעדות העד באופן שאין לשלול את גרסת הנאשם, כי לאחר שולרי השב את תשומת ליבו לכך שהכלב עשה את צרכיו, הוא אסף את הצואה.

.16

nocah كل

האמור לעיל, הוכח בראיות מעבר לכל ספק סביר, כי הנאשם הרים שקיית המכילה צואת כלב לכיוונם של הפקחים ולרי וудוי אף מרחק. לא הוכח, כי הנאשם קירב את השקיות לפניו של מי מהפקחים או שהשקיות נגעה לפניו של מי מהם. אני מקבלת את גרסת הנאשם, כי עשה כן כדי להראות לוLERİ וудוי, כי אסף את הצואה ולא בנסיבות שנבעו על ידם.

הוכח מעבר לכל ספק סביר, שהנאשם אמר לוLERİ שהוא חרר והוא יותר גרווע מחרא. כן הוכח, כי הנאשם אמר לפקחים "אתם חראות... אתם עיריה מושחתת, פיקוח מושחת" ו"אתם חראות יותר מהחרא שבשקיית".

.17

עתה נותר

לבוחן האם הרמת שקיית הצואה כלפי הפקחים ממරחק ואmirותיו של הנאשם לפקחים מגבשים עבירה של העלבת עובד ציבור.

האם המעשימים עולמים כדי העלבת עובד ציבור

.18

סעיף 288

לחוק שכותרתו "העלבת עובד ציבור" קובע, כי "המעליב בתנעות, במלים או במעשים, עובד הציבור...כשהם מלאים תפקידם או בנוגע למילוי תפקידם, דינו - מאסר ששה חודשים".

19. כאמור קבعتי, כי הנאשם הרים שקיית צואה לכיוון ולרי וудוי, אך קיבלתי את הסבירו, כי עשה כן כדי להציג בפניהם שכן אסף את צואת הכלבים, אך הוא לא קירב את השקיות לפניו של מי מהם ובוואדי שהשקיות לא נגעה לפניו של איש מהם.

20. בנסיבות אלה, נותר לבחון האם יש בעצם הרמת השकית לצד אמירותיו לגבש את יסודות העבירה של העלבת עובד ציבור.

21. ב"כ המאשימה הפנתה לעדויות הפקחים ולחושת העלבון הצורב והביזוי שחושו לנוכח דבריו ומעשו של הנאשם. בנסיבות אלה ובהתאם למחנים שנקבעו בפסקה, ביקשה לקבוע כי הדברים עולמים כדי עבירה של העלבת עובד ציבור.

22. ב"כ הנאשם טען, כי התבטיאות הנאשם אין בהן פוטנציאל להעלבה, וכי מדובר באמירות שעקרן חופש הביטוי מכך הגנה מפני הפליליות בהן.

23. עיקר עניינה של עבירות העלבת עובד טמון בדמיו העצמי של השירות הציבורי. פועל יוצא מכך, משרת ציבור בעל דמיי נמוך יתפרק באופן שכן, בין השאר, כשרו הביצועי נפגע ושיתוף הפעולה עם האזרח נפגע אף הוא. הפגיעה היא כה אינגרנטית לאחר והוא מוביל גם לפגיעה אפשרית בכוח האדם האיכותי שייחפות להצטרף אל השירות הציבורי.

24. המאשימה טוענת לפגיעה בדמותו של הפקח לנוכח הדברים שנאמרו בעוד ההגנה טוענת שהדברים חסרים תחת חופש הביטוי.

25. בדנ"פ 08/3837 אונגרפלד נ' מדינת ישראל ((11.7.11) סעיף 26)(להלן: "הלכת אונגרפלד") נקבע כך:

"כדי שהעלבה תיכנס בגדרו של האיסור הפלילי, עליה לפגוע בלביה העמוקה של כבוד האדם במילוי תפקידו. בהעלבה זו עשוי להתקיים המבחן המחייב של ודאות קרובה לפגיעה ממשית בתפקידו של עובד הציבור והשירות הציבורי. כך, למשל, העלבת עובד ציבור שיש בה פגעה בנקיון כפיו, בטוהר מידותיו, או האשמה בחיתותה עשויים להיות 'העלבה' במובן האיסור. הטחת גידופים או קללות, הנמש שים בהם אלימות מילולית, אך אין בתוכנם ובצורת השמעתם פגעה בלביה העמוקה של כבוד האדם, לא יהוו 'העלבה' אסורה, גם אם תוכנם ואופן השמעתם עלולים להיות קשים ופגעניים.'"

עוד נקבע בהלכת אונגרפלד כך:

"'העלבה' במשמעות הנורמטיבית של האיסור תייחד, כאמור, למקרים חריגים וקיצוניים בהם קיימת וודאות קרובה כי הפגיעה הצפואה ממנה עלולה לא רק לפגוע בעובד הציבור כפרט, אלא גם לפגוע פגיעה ממשית וקשה באופן מילוי תפקידו הציבורי, ובכך לפגוע במערכות השירות הציבורי ובאיומן הציבור בה... ההיזకות ל מבחן הסתברותי ברמה של 'ודאות קרובה' מצר, כאמור, את תחום

הפרשנות של העבירה, ומותר את החלטה למקומות קיצוניים שבהם האמירה העולבת יוצרת וודאות קרבובה לפגיעה ממשית באופן מילוי תפקido הציבורי של עובד הציבור, ואגב כך, לפגיעה במערכות

השירות הציבורי ולאמון הציבור בה (שם סעיפים 32-33).

26. לאחר שנתי דעת לייעוני הצדדים, מקובלת עלי עדות ההגנה, כי אמירותיו של הנאשם אין עלות כדי עבירה העלבת עובד ציבור, עם כל הסלידה מאמירות אלה.

אמירותיו של הנאשם ראויות לגינוי, אך אין לומר שהדבר יוביל לפגיעה קשה במלוי תפקידו של הפקח. הביטויים שנאמרו אינם פוגעים בכבודו של עובד הציבור ומשכך, לא עליה בידי המאשימה להוכיח, כי עצם האמירות מונעות את הגשמת ייעודו של עובד הציבור. הפקח מילא את תפקידו ונרשם דוח לחובת הנאשם, כך שלא היה באמירותיו של הנאשם למנוע מהפקח למלא את תפקידו.

בבסיס אמירותיו של הנאשם עומד התסכול והקושי שלו לשאת בתשלום בסך 500 ל"נ בגין הדוח בתקופה בה היה נתון בקשרים כלכליים. הרקע לרישום הדוח היה מארב מצד הפקח ולא אכיפה גלויה, והכלב עשה את צרכיו כאשר הנאשם נגעש לבדוק לשולמו של הפקח שהתחבא בשיחים במקום. בנסיבות אלה, יש לקבל את גרסת הנאשם, כי הדברים נאמרו על רקע תחושתו, כי נגרם לו עוויל בעצם רישום הדוח. חלק מהדברים נאמרו על רקע הגעת כוחות נוספים למקום ותחושתו שכרכ יגררו אותו להליר משפטו שלא לצורך, ולטעמו יש בכך התנהלות לא תקינה ובזבוז משאבים שלא לצורך שביעינו מהווים רשעות, שחיתות וכו'.

אף שהאמירות כלפי הפקחים מעוררות אי נוחות אלה חוסות תחת חופש הביטוי. עדי העיד, כי מלאכת הפיקוח נעשית באופן גלוי ושלל האפשרות שזו תבוצע בדרך של מארב. ולרי ביצע את האכיפה, תוך שהוא מסתתר בין שיחים בדברי הנאשם, ולא באופן גלויה. אני שוללת גרסת הנאשם, כי נגעש לבדוק לשולמו של ולרי שהוא זקוק לעזרה ובסלב זה הכלב עשה את צרכיו. בנסיבות אלה, האמירות שהשמיע הנאשם, אף שאין ראויות להיאמר, הן אין חריגת מחופש הביטוי של מי שմבקש למחות על אופן ביצוע עבודת האכיפה על ידי הפקח, באופן שלשותו היה בו לקפח אותו. אין חולק, כי אכיפה בדרך של מארב היא פסולה לפי עדותו של עדי סגן מנהל פיקוח איותה הסביבה.

הרמת השקייה לכיוון הפקחים כדי להראות שאכן אסף את הוצאה אין מהוות אקט מעלייב אף בהצטרכו המלל שנאמר על ידי הנאשם, באופן שאליה חריגת מגבלות מחופש הביטוי.

27. נכון כל האמור לעיל, אני קובעת, כי האמירות שהוכחו אין עלות כדי העלבת עובד ציבור וחוסות תחת הגנת חופש הביטוי ולכן אין להרשייע את הנאשם בעבירה של העלבת עובד ציבור.

.28

בسرטן

ניתן לראות, כי הנאשם מסרב להזדהות, ממשיך בהליכה והשוטרת רדא אחריו תוך שהיא מבקשת ממנו לא לעזוב ואז הוא עוצר. כתוב האישום לא ייחס לנאם עבירה של הפרעה לשוטר במלוי תפקידו. הוא לא הוזהר בדבר האפשרות להרשייע בעבירה אחרת מלבד זו המיוחסת לו, העלבת עובד ציבור, וכן לא מצאתי להרשייעו

בעבירה של הפרעה לשוטר במלוי תפקידו.

סוף דבר

29. נוכח כל האמור לעיל, לא הוכח, כי הנאשם קירב את שקיית הוצאה לפניו של מי מהפקחים או פגע עמה בפניו של מי מהם.

הוכח, כי הנאשם הרים את שקיית האשפה לכיווןם של הפקחים כדי להראות שאסף את צרכיו של הכלב. הוכח שהנתאים השמיע את עיקרי הדברים המוחשים לו בכתב האישום, אך אלה לא עוסקים כדי העלבת עובד ציבור, אף לא בצירוף הרמת השקיית לכיוון הפקחים, ולכן אני מורה על זיכוי של הנאשם מעבירה של העלבת עובד ציבור.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, י"ג אדר א' תשפ"ב, 14 פברואר 2022, במעמד הצדדים